

Så jeg mener altså, at det, man vedtager nu, er uklogt, af hensyn til hvad der er bedst for operationen i Afghanistan, hvad der er bedst for afghanerne, og i virkeligheden også hvad der er bedst for de danske soldater. Men det er der altså et flertal i Folketinget der har en anden opfattelse af, og sådan er det.

Så håber jeg altså, at vi på et tidspunkt kan få ordentlig tid, som jeg også har set Det Radikale Venstre har anbefalet, som Dansk Institut for Militære Studier har anbefalet, så vi kan få en meget bredere og længere debat om, hvordan dansk sikkerhedspolitik skal udvikle sig efter Fogh og efter Bush. For det er det, der er ved at komme på dagsordenen, at vi får en tid efter Fogh og efter Bush, hvor vi kan gennemtænke vores sikkerhedspolitik, og det vil vi meget gerne bidrage til.

Kl. 13:45

Formanden:

Ja tak. Og der er en kort bemærkning fra hr. Helge Adam Møller til hr. Frank Aaen.

Kl. 13:45

Helge Adam Møller (KF):

Hr. Frank Aaen sagde, at det eneste, Danmark gjorde i den her sag, var at traske i hælene på præsident George Bush. Der var jo enkelte, der kunne tro, at det, hr. Frank Aaen sagde, var sandheden.

Dem, vi trasker i hælene på, er FN. Det er FN's Sikkerhedsråd, som i enighed har anbefalet Danmark og resten af verden at stille soldater til rådighed i Afghanistan. Det har Danmark sammen med 40 andre lande gjort. Så vi trasker altså i hælene på FN. Og helt ærligt: Det har jeg det godt med!

Kl. 13:46

Formanden:

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 13:46

Frank Aaen (EL):

Jeg er enig i, at Danmark bør komme meget tættere på FN-sporet. Det har vi været tidligere i historien, og det bør vi komme igen. Men det ændrer ikke ved, at det samlede udtryk for den danske udenrigspolitik i denne regerings tid har været at traske i hælene på George Bush, først til Afghanistan og derefter til Irak, og det har bare ført til den ene dårlige situation efter den anden.

Hvis man er i tvivl om, at det er regeringens politik at traske i hælene på George Bush, kan man jo bare gense de tv-bånd – og jeg håber, de kommer rigtig tit i fjernsynet – der kom fra USA. Statsministeren besøgte George Bush og hylde-

de George Bush i en sådan grad, at selv alle amerikanere fik det dårligt. Bush er den største statsmand i vores tid – George Bush! Jeg tror, at selv hr. Helge Adam Møller fik det lidt skidt ved at høre den fuldstændig hæmmingsløse ros af George Bush, som vi heldigvis snart er fri for.

Kl. 13:47

Formanden:

Hr. Helge Adam Møller for en kort bemærkning.

Kl. 13:47

Helge Adam Møller (KF):

Ja, når man ikke ved, hvad man skal svare, kan man jo tale om noget helt andet.

Jeg gør opmærksom på, at hr. Frank Aaen sagde, at vores engagement i Afghanistan alene var at trampe i George Bushs fodspor. Jeg gør opmærksom på, at det er FN, der i fuldstændig enighed har bedt Danmark og andre lande i verden om at stille soldater til rådighed. Det har vi gjort sammen med 40 andre lande, og jeg synes, det er godt at følge FN.

Lad mig så også lige gøre opmærksom på, at når vi snakker Afghanistan, gik der for 6½ år siden, da Taleban herskede, nul piger i skole i Afghanistan; i dag går 2,2 millioner piger i skole. Dengang havde 8 pct. af befolkningen adgang til lægehjælp, i dag er det 82 pct. Jo, der er sket fremskridt, og det takket være, at FN har bedt os, og at vi har fulgt FN's opfordring. Det synes jeg er godt.

Kl. 13:48

Formanden:

Hr. Frank Aaen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 13:48

Frank Aaen (EL):

Alle de gange, regeringen smykker sig med de fremskridt, der på nogle områder er sket i Afghanistan, smykker den sig med lånte fjer. Det, der er tilfældet, er nemlig, at det hovedsagelig er frivillige udviklingsorganisationer og ngo'er, som står for opbygningen af både skoler, broer, vandboringer og alt det, der foregår af gode ting. Det er ikke noget, der er skabt af den militære indsats.

Lad mig så sige angående det med at traske i hælene på George Bush, at vi jo startede med at traske i hælene på George Bush, fordi vi gik med i Operation Enduring Freedom. Det var her, vi var med til at tage fanger, som blev udleveret til amerikanerne og kun ved et rent lykketræf ikke endte på Guantánamo, hvor de kunne have siddet endnu, men heldigvis blev frigivet dagen efter. Det er det, der er mønsteret i vores udenrigs-